



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: V.P.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení
rozhodnutí žalované ze dne 19. 9. 2018, o zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 17. 12. 2018, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 9. 2018, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 4. 9. 2018 žalobkyně není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala nesprávnost závěrů učiněných lékařem v posudku o invaliditě ze dne 19. 11. 2018. Poukázala na svá další zdravotní omezení, k nimž je nutno přihlížet při stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, což v posudku o invaliditě, o který je napadené rozhodnutí opřeno, zcela chybí a logicky zcela chybí v samotném rozhodnutí. O těchto dalších zdravotních postiženích žalobkyně se sice posudek zmiňuje, avšak nehodnotí, jaký vliv mají na její zdravotní způsobilost. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že stanovení míry ztráty pracovní schopnosti na spodní hranici je odůvodněné možností využívat v pracovním zařazení její zkušenosti a vzdělání. Pracovní zkušenosti či vzdělání nemohou být podle žalobkyně důvodem pro stanovení procentní míry pracovní schopnosti a jediným kritériem pro posouzení může být konkrétně vykonávaná pracovní pozice. Pracuje jako úředník v každodenním styku s občany, prakticky musí celou pracovní dobu sedět při práci na počítači. Nelze také přehlédnout její věk a s tím související možnosti dostat všem pracovním povinnostem i možnosti případné rekvalifikace. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 17. 12. 2018, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 29. 3. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 7. 8. 2018. Dne 4. 9. 2018 byl její zdravotní stav posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál se závěrem, že žalobkyně není invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a stanovil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 20 %. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 19. 9. 2018 k zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení dne 19. 11. 2018, podle jehož posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 30 %. Následně žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 9. 2018.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise ze dne 6. 2. 2019 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené u MUDr. T. a z odborných lékařských nálezů MUDr. S. – neurologa ze dne 23. 3., 1. 6., 1. 8. a 20. 9. 2018, MUDr. K. – EMG lýtkových nervů ze dne 20. 9. 2018, vyšetření CT LS páteře ze dne 25. 1. 2018, MUDr. G. – gastrokopie ze dne 14. 5. a 6. 6. 2018, MUDr. O. – gastroenterologa ze dne 6. 3. a 8. 3. 2019 a z nálezu MUDr. K. – RHB ze dne 29. 1. 2019. Současně měla posudková komise k dispozici i spisovou dokumentaci Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 17. 12. 2018 je podle posudkové komise vertebrogenní algický syndrom s poruchou dynamiky s levostranným lumboischiadickým syndromem, s přetrvávající levostrannou kořenovou symptomatikou L4 a L5 uvedený v příloze k vyhl. 359/2009 Sb. v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c (poznámka soudu v posudku chybou v psaní uvedená položka 2 písm. c/, přičemž závěrem posudku je uvedeno, že se posudková komise ztotožňuje s hodnocením lékaře České správy sociálního zabezpečení), vedoucí k poklesu pracovní schopnosti o 30 %. Dolní hranici hodnocení poklesu pracovní schopnosti odůvodnila posudková komise absencí závažné poruchy statiky a dynamiky páteře, funkčně významného neurologického nálezu s poškozením nervů a symptomatologií močového měchýře. Dodala, že další zjištěná onemocnění žalobkyně nesnižují její pracovní potenciál. Zjištěný stav posudková komise nehodnotila podle položky 1d, neboť nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující.
6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 17. 12. 2018 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise stanovila u žalobkyně jako rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom bederní s poruchou dynamiky s levostranným lumboischiadickým syndromem, s přetrvávající levostrannou kořenovou symptomatikou

L4 a L5 a pokles pracovní schopnosti stanovila stejně jako posudkový lékař v rámci řízení o námitkách žalobkyně dolní hranicí dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Dodala, že další zjištěná onemocnění u žalobkyně nesnižují její pracovní potenciál a podle jejího závěru žalobkyně byla schopna k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí využívat dosaženého vzdělání, zkušeností i znalostí a byla schopna profese administrativní pracovnice úřadu práce. Žalobkyně předložila v průběhu řízení propouštěcí zprávu z chirurgického oddělení Podhorské nemocnice, a.s. Rýmařov ze dne 31. 5. 2019 o provedené artroskopii a zdravotní záznam Krnovské nemocnice – neurologické vyšetření ze dne 6. 6. 2019. Tyto lékařské zprávy dle názoru krajského soudu však nezpochybňují závěr posudku PK MPSV ČR, neboť jednak dokumentují zdravotní omezení uvedená v diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně a jednak pocházejí z období po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 17. 12. 2018 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 9. 2018, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. června 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce